

Arkiv 17 maj-juni 2010

Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" – rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg lämnades kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. – Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt.

Ordningsföljden är bloggans, dvs de äldsta inläggen sist. Synd att inte alla gästbokskommentarer kan följa med.

29 juni

Efter midsommar

Hemma igen efter en skön midsommarhelg. Lugn och fridfull midsommarafton med god mat och dryck, fest midsommardagen, och sedan fridfull och trivsamt samvaro igen. Kasper skötte sig väldigt fint, rörde sig fritt utan att springa ut på vägen.

Hemma igen så mötte alla tre katterna upp på gårdsplanen. Dessvärre också spår efter ovälkommet besök, precis vid förstubron. Här var väldigt fina och välmående penséer, i skuggan på norrsidan, när jag for. Nu såg de ut så här...

Tidigare idag när jag stod ute på altanen passerad en älgko på tomten - bara ett par meter ifrån mig! Är det månne hon som frossat på mina blomster? Kan ju också vara rådjuret som gjort ett återbesök. Brukar finnas harar här också. Ingen idé i alla fall att sätta några pelargonier i krukor på framsidan, det har jag lärt mig från tidigare år. Är visst bara tagetes som är riktigt säkert.

Resan till och från Rättvik gick bra, nerlusat med fartkameror och då blir färden lugn. Men jobbiga är dom, och nog undrar jag om det verkligen är nödvändigt med alla dessa olika

hastighetsmärken. På min färd har jag fått köra 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110 och 120 km! Känns mer som ett sätt att anbefalla skärpning och full uppmärksamhet än som något olycksförebyggande genom väganpassning.

Skojigt var i alla fall på hemfärden. Vid Hjulsta bro utanför Enköping blev det broöppning (dvs hela bron svängdes 90 grader) för att släppa fram de två små segelbåtarna på bilden.

Vackert vid Mälaren...

...och vid Siljan.

Även dikesrenar är vackra vid midsommartid.

Med mig hem fick jag en alldeles för tidig födelsedagspresent - här ligger den på golvet.
Tack, snälla vävande syrran! Kasper har invigt den med ett halvt grisöra. 😊

Några klickbara detaljbilder, skulle gärna själv ha de där båda blå sakerna. Den fina stenen lär visst vara en present från mig, en gång för länge sedan. (Något jag själv glömt.)

Hur som helst - skönt att vara hemma igen. Önskar mig bara lite svalka - men kära nån! Som jag mer eller mindre förbannade den envisa och påfrestande kylan i vintras! Då lovade jag mig själv att aldrig klaga över värmen i sommar, den sommar som jag knappast ens vågade hoppas på.

Alltså - dagens drygt 28 grader har jag tillbringat i skuggan, stilla och läsande en god bok. Omläsning av Walter Ljungkvist. Och jag har mått väldigt bra. Men jag måste nog fara iväg i morgon och inhandla lite glass. Åt både mig och Kasper. Fast han uppskattar nog mer ett fryst mörghen. Ska också inhandlas, för nu har de gamla tagit slut.

24 juni

23 juni

Vad är demokratiskt?

Eu-stöd för Östersjöprojekt

Ännu *liiite* med om **Bröllopets** efterdyningar. Trots att det säkert skrivits spaltkilometrar. Jag har varit väldigt dålig på att kolla.

Men jag har sett att det visst var fel att låta vänner (låt vara att de är förmögna) försöka hjälpa till att ge det nygifta paret lite lugn och ro och några veckors frihet från paparazzis. Med bibehållande av den säkerhet som krävs i det här speciella fallet. - Jag förstår inte kritiken. Det handlar ju varken om skattepengar eller om s.k. demokratifrågor. Bara om väntjänster. Men ändå borde de kanske försökt få tag på en sista-minuten-budgetresa till Mallorca?

Dessutom tycker jag att demokratibegreppen kan användas lite hur man vill i det här fallet. Ärvida ämbeten kan ifrågasättas, kungligheter likaså. Republik är ur den synpunkten absolut att föredra (även om resultaten i en del andra länder förskräcker). Å andra sidan - om det nu är så att en majoritet av svenska folket vill ha just ett kungahus - kan man då verkligen hävda att det är odemokratiskt?

Enda RIKTIGT demokratiska sättet att lösa frågan är förmodligen en folkomröstning. Den tycks onekligen lite längre bort nu än för någon vecka sedan, men det är möjligen bara en tidsfråga.

Detta om detta. *För närvarande betraktar jag den svenska monarkins vara eller icke-vara som en icke-fråga och väljer att engagera mig i helt andra och för mig viktigare ting.*

Något som verkligen engagerar mig är däremot miljöfrågor. DÄR handlar det inte bara om en eller annan princip, utan om VERKLIGT VIKTIGA frågor av real betydelse för både nutid och framtid.

Ett glädjande mail damp ner i min inkorg idag. Ett pressmeddelande om eu-stöd för ett Östersjöprojekt som jag råkar känna till en del om. Svenska regeringen är förfärligt ljum mot det här projektet. TUR att övriga länder runt Östersjön är mer engagerade. Koordinatören Artur Granstedt har kämpat i många, många år, mestadels i motvind. Men en synnerligen envis och energisk person som brinner för en uppgift är svår att stoppa, även om man tidigare lyckats rätt bra inom Sverige. Det är 20 år sedan han doktorerade, just

om kvävets kretslopp, men motvinden inom etablissemangen fortsatte. Negligerad i egna landet men ofta anlitad expert i andra. Inte ovanligt.

Jag minns bl.a. en artikel i DN för många år sedan, och när jag sökte på nätet [hittade jag den](#) med en gång. Ganska mycket har förstås skrivits under årens lopp, men jag minns särskilt den här.

Mer som engagerar mig - jo naturligtvis midsommarvädret ... det kommer att regna i Rättvikstrakten på midsommaraftons eftermiddag. Men här hemma, där jag inte kommer att vara, där ska solen skina.
Nåja, det blir nog trevligt ändå.

20 juni

Fallit pladask - för Victoria och Daniel!

Bara att konstatera - jag ger upp! Inte så att jag blivit monarkist på kuppen, dvs bröllopet, men vad tusan... dom är ju bara härliga människor. Och efter 8-9 år kära så att det lyser om det.

Faktum är att om jag skulle välja representanter för Sverige, så stod det här paret förmodligen högst på listan! Härligt tillskott till kungahuset. (Har du t.ex. inte sett och lyssnat på Daniels och hans pappas tal, så gör det!)

Eftersom jag inte kikat på ett enda av "förprogrammen" kunde ingen bli mer förvånad än jag, då jag upptäckte att jag fastnade framför teven i går. Och då och då rann tårarna... Joodå, det gjorde de! Och i dag har jag sent omsider lyssnat på festkonserten. På repris.

Njöt hela tiden.

Så kan det gå!

14 juni

Djuriskt

Gäller att tänka sig för ibland, t.ex. när ett par av de fyrbenta placerar sig så nära matte som möjligt. När de hamnar i det närmaste PÅ kontorsstolens hjul. Man får se sig om innan stolen rubbas en enda millimeter. Men härliga är dom, de fyrbenta vännerna!

Djur på hjul!

Djur i backe, får och stubbar i en salig blandning. 😊

Säteriet har sedan några år övergått från kor till får. Många hundra. Tycker det är härligt att de till och med går i skogen ibland. Eller som här, på ett mindre hygge.

Träffade på ännu fler djur när jag tvättade bilen vid åttatiden i kväll - mygg och knott! I svärmar. Krävdes all min envishet att fullfölja. Kände en ljuvlig doft då jag så småningom var klar och på väg in. Och där stod dom, mina nattvioler! Något av det finaste jag har på tomten. De till och med slår liljekonvaljerna. Kanske.

Inne igen upptäckte jag att jag visserligen kommit hjälpligt tillrätta med myrorna som tar sig in i inglasade rummet, men att de nu provar andra sidan av huset och kommer in i köket. Såna där små svarta. Jag har sett enstaka myror under ett par dar, men nu var de många. Upptäckte var de tog sin in - i en springa i kaklet, bakom diskställningen.

Gjorde en drygt decimeterlång, Tunn rulle av av en bit hushållspapper som jag dränkte in med diskmedel och pulade in i springan. Plus en sträng med diskmedel utmed kanten. Jag har provat det knepet förr, även i fönstret i vardagsrummet. Det fungerar! Inga myror forcerar en sådan sträng.

Nu har jag just kollat efter nästan tre timmar - inte en enda myra i sikte.

Slut på dagens djurliv! Kasper vill att vi ska gå till sängs - dvs han väntar på sitt nattakex!

10 juni

Tankeväckande liv

Kära nån, plötsligt har det gått två veckor sedan sist. Men åtminstone lite större aktivitet har det ju varit hos Kasper, så *några* livstecken har ändå funnits. Funderar ibland på att helt skippa dagsländorna och använda enbart [Kasperian](#) - men så blir det nog ändå inte. Inte än, i varje fall.

(Kan förresten berätta att ekorrbegravningen som förutspåddes hos Kasper i går, den blev inte av. Petrus eller Maxi tog vid där Filip slutat...)

Jag har jobbat en hel del under de här två veckorna. Mycket vid datorn. Bland annat har jag försökt sammanfatta ett 90 år långt liv på tre A4-sidor. Ett liv som avslutades för en kort tid sedan.

Jag har gått igenom vad som redan fanns skrivet, inklusive tidigare av mig. Dragit mig till minnes mina egna möten och erfarenheter av E. Talat med flera andra personer för att dels få fler intryck, dels faktiska data.

Resultatet blev en beskrivning av en person som ständigt var på väg. En pionjär och en föregångsman med ett otroligt driv - men inte särskilt stor uthållighet. En man som inspirerat mängder av personer, en man som betytt riktigt mycket för väldigt många liksom för hela alternativrörelsen i Sverige.

Dessutom blottades något annat - en svår uppväxt som satt spår. Tidvisa depressioner. Samarbetssvårigheter. Mängder av uppbrott, på alla plan. En del smärtsamma.

Min research uppenbarade glädjande nog väldigt mycket glädje, entusiasm och kämpaglöd. Det var den sidan jag själv lärde känna.

Så oerhört både tankeväckande och intressant. Så många olika beskrivningar jag fått, så många helt olika uppfattningar jag fått ta del av. Och alla rörde de en och samma person.

Det borde inte ha blivit tre A4-sidor - det borde ha blivit en roman!

Tankeväckande på ett annat sätt också. Jag kände själv igen en del situationer från mitt eget liv. Inser nu hur totalt olika de måste ha tolkats och bedömts av min omgivning. Det har funnits en del uppbrott av olika slag även i mitt liv.

En insikt jag vunnit på kuppen är att man aldrig, aldrig kan döma en person utifrån vare sig egna eller någon enstaka annans uppgifter. Insikten är för all del inte alls ny - men jag tror att den fördjupats.

Man kan överhuvudtaget inte alls döma! Fast man tror det. Men man bör säkert inse att det man erfar bara är fragment. Fragment av en personlighet, av ett liv.

Och kanske viktigast av allt - man ska vara öppen för nya insikter, nya uppfattningar, för vidgande på alla plan.

Värst av allt tycker jag att den här uppfattningen är: "Så här är det, jag vet det, och jag kommer aldrig att ändra mig!"

26 maj

Goda vänner

Träffade häromdagen en riktigt god vän, en av mina allra bästa sedan många år. Hon är och har hela tiden varit en riktigt nära vän trots att vi haft ganska liten kontakt senaste åren. Fattar inte varför.

Som hon sa - vart har egentligen de här åren tagit vägen??

Vi åt lunch tillsammans - och nu ska vi minsann inte bara *tänka* på varandra, utan även träffas. Vi har mycket att dryfta. Fantastiskt detta, att trots att man inte setts på ett par år så är det liksom bara att "ta vid", som om vi setts i går. Tidigare i livet sågs vi dagligen under flera år.

Det är inte så många vänner man både kan skratta och gråta tillsammans med. Som man kan anförtro nästan allting. De man funnit ska man vara rädd om.

Förunderligt fenomen, det där som kallas personkemi.

Det brukar förresten sägas att man ska hålla fast vid sitt första intryck, för det är oftast det rätta. Så är det inte för mig.

Numera VET jag att jag inte ska lita på mina första intryck. Jag försöker trösta mig med att det tyder på ett öppet sinne att vara beredd att ompröva, och att ändra sig. Hmm...

Ibland stämmer förstås "första intrycket". Tursamt nog. Men det är också en stor glädje att upptäcka hur mycket man tycker om en person som till en början gav ett både svalt och ibland rentav osympatiskt intryck. Lite trist däremot när man tvingas inse att det första positiva intrycket var fel. Till och med att man låtit sig grundluras.

Men sådant är livet. - Bara att bryta ihop och gå vidare...

Nu ska jag snubbla vidare till min väntande säng. För dagen renbäddad. Härligt!

24 maj

Dramatiskt väder, bok på nätet, utanförskap m.m.

Bråda dagar! Möten, protokoll, umgänge. Omplantering av ett par dussin pelargoner. Sent omsider. Strövtåg med Kasper. Dessvärre varken städning eller fönstertvättning. Men en vacker dag så...

Det är en underbar tid nu. Kan inte låta bli att dela med mig av mina violer i ett litet fat på gårdsplanen. Ett par dramatiska himmelsbilder också, från en bilfärd i söndags. Bilderna är miniatyrer, att klicka på.

Den här bilden är särskilt spännande tycker jag, där en bit blå himmel samsas med både ljusa och mörka moln.

Det störtregnade av och till under den här bilfärden.

Har i dagarna uppmärksammats på en bok av Fredrik Reinfeldt, skriven för ganska länge sedan. Men han var ingen tonåring då han skrev ner sin vision, jag tror han närmade sig de 30. Och han var riksdagsman sedan ett par år. Jag har inte läst boken, men jag ska. [Den går att hämta på nätet.](#)

Lite gnäll trots allt det gröna och sköna i naturen - jag är så trött på uttrycket "utanförskap" när det används uteslutande om personer som är arbetslösa!

Att leva i utanförskap är ofta något helt annat. Det kan vara att lida av ett fysiskt eller psykiskt handikapp. Eller att av någon outgrundlig anledning vara mobbad. Jag vet att det finns personer, många, som lever i ett högst påtagligt "utanförskap"! Mobbade, utfrysta just på sina arbetsplatser.

Det finns så många gemenskaper, "innanförskaper", utöver arbetsgemenskap. Både innerligare och viktigare. Att exploatera ett uttryck på det här sättet må vara effektivt ur användarens synvinkel, men det är klart manipulativt.

Klart jag inser att ett arbete och en försörjning utan bidrag är det optimala, men dömd till ett deprimerande och svartstämplat utanförskap behöver man inte vara, i väntan på ett nytt jobb och på att arbetsmarknaden ska vända. I varje fall om man slipper stämpeln "utanför, utanför, utanför..."

I morgon ska jag förresten ordna ett litet födelsedagskalas för Kasper och hans lilla fästmö. Mollie har precis fyllt fem år, och Kasper fyller på torsdag. Det skiljer bara fyra dagar i ålder.

Tror jag har kommit på det perfekta tårtreceptet!

19 maj

Värmeyra

Fortfarande underbar sommarvärme, som grädde på moset kombinerad med vårens allra vackraste och skiraste grönska! Övervintrarens lön, så här efter en obygdsvinters alla strapatser. Ingen av mig tagen bild gör ljuvligheten rättvisa, så det blir att ta egna föreställningsförmågan till hjälp.

Åt en salladslunch på altanen tillsammans med nyaste grannen. Känns rätt fantastiskt att få en ny vän så där hux flux. Skojigt när personkemin stämmer.

Kasper badar och badar, så fort han får en möjlighet. Och det får han ju i princip varenda dag. Folk är ute på sina tomter, små samtalsstunder blir legio.

Tomten ropar "tycker du inte att jag behöver hyfsas lite?", men jag slår tämligen dövörat till. Altanracket ropar likadant - jag är tämligen döv då också! Tills vidare. När det gäller selektiv dövhet kan tydligen jag och Kasper ta varann i tass/hand! Dessvärre. Även om det är rätt olika saker vi inte hör...

Nya scannern fungerar, trots språkförbistringen. Den blandar friskt engelska och svenska, med enstaka inslag av norska (KAN vara danska, men det tror jag inte). "Lukk" till exempel, är det norska eller danska?

Kasper har visat att han är fullt beredd att bli kompis med vackra kossor. Vi hälsade på hos Mollie med matte häromdagen.

En bild därifrån. Jag ropade honom tillbaks, och som synes så kom han.

Med Nikon-kameran hade den här bilden blivit bättre. Då hade man sett vitsipporna som nu bara blir ett litet vitt blurr. Kan finnas mycket att se på en bergvägg.

I övrigt är bara att konstatera att min tankeverksamhet, den går på sparlåga så här års. Så det blir antagligen lite som det vill med nästan-bloggandet närmaste tiden.

Men jag lovar åtminstone att om jag inte finns, då hör jag av mig... 🤖

17 maj

Förförisk sol och sommarvärme

Sommar, sommar, sommar... så länge det varar. Tydligen ytterligare någon vecka, åtminstone. Här ska tas tillvara!!!!

Det känns helt underbart! Öppna fönster, öppna dörrar. Nu ska mina växter ut till sommarvistet på altanen! Fast järnvägars, ett sånt sjå jag får om det plötsligt varnas för frost! Nån gång i början av juni kanske?

Hur stavas förresten sjå? Som jag gjort? Eller schå? Nä, det heter nog sjå.

Många pelargoner ska förgylla altanen. Här är några.

Avverkningseländet utefter "stora vägen" som jag beskrivit i ord och bild ett par inlägg längre ner ÄR nu anmält till Skogsvårdsstyrelsen, till den verkan det hava kan. Så har det försports. Fast jag misströstar - antagligen får en privat markägare bära sig åt så där. Men att kasta dunkar med olja och bensin i sjön, det tror jag är åtalbart! Lär väl i så fall läggas entreprenören till last. Hoppas jag får veta hur det hela går vidare.

Nu har även de få änder och de sothöns som funderat på att bosätta sig där flyttat. Jag förstår dem. En sån skillnad mot fågellivet förra året!

Sådana här dagar med sol och värme är det stört omöjligt att sitta vid datorn! Man måste ut! Kasper är yr av lycka över att kunna ligga på förstubron och kolla läget. Ibland får vi besök. En öppen dörr lockar grannar att ropa "hej" när de går förbi.

Kan för övrigt konstatera att när jag och min dåvarande sambo flyttade hit på allvar så blev antalet fastboende 7. Nu är vi 22 eller 23 hushåll. Blir förmodligen fler.

Min nära grannes tomt (fastboende) döljs barmhärtigt nog alltmer effektivt av grönska. Dvs det är inget fel på tomten och inte heller på grannen som är en hygglig prick, men en massa bilvrak, märkliga presenningstäckta upplag osv, är inte vackra. Fastboende grannen mitt över ängen döljs också av grönska. Till min glädje kan jag dock fortfarande känna doften av hans balsampoppel när den slår ut.

Maskrosor, kirskål, kvickrot - visst! Men vaddå, det är ju både sol och sommarvärme, och jag är ingen pedant.

Att de två rosor jag planterade i höstas har överlevt vintern är också en glädje. Men kaprifolen avled. Jag får köpa en ny.

Måste visa en bild på min påskkaktus - att den förväxlar påsk med pingst må vara den förlåtet, den har haft en kärv vinter i ett ovanligt kylslaget inglasat "grönt rum".

Faktum är att jag hade några tankar tidigare i dag som jag *tänkte* skriva ner. Väldigt viktiga och läsvärda förstås... Men dom är totalt bortblåsta nu! Så det kan bli...

14 maj

När man köpt ett hus

Det är inte alltid orken - och/eller inspiration och tid - räcker för bloggning. Det har varit lite mycket annat under några dagar. En del berättar Kasper. Om Mollie, till exempel. 😊

När man köpt ett hus kan man råka ut för överraskningar. Min nyfunna vän som köpte sitt hus i vintras konstaterar att hennes närmsta granne inte bara är en butter kuf (vilket jag förvarnat om) utan att han också springer omkring naken på sin tomt. Och uträttar sina behov ute bland buskarna.

Om ytterligare någon vecka är han utom syn, tröstar jag. Då kommer grönskan att stå som en vägg mellan deras båda tomter.

Ett betydligt större problem är hennes avlopp! Det har inte fungerat alls. Stopp i toan, bland annat.

Här krävdes samtal med först rörmokare, sedan med kommunen och renhållningen.

Det visade sig att under alla år (huset har stått där bortåt 30 år) har även bdt-vatten (bad-, disk- och tvätt) gått till den slutna tank som är avsedd för enbart toalettens avlopp. Problemet med en tank som skulle bli helt full inom högst ett par veckor har man löst genom att borra hål i tankens botten...

Den infiltration och tvåkammarbrunn som skulle finnas existerar inte!!

Under de två-tre år huset stått oanvänt har tydligen det hålet i tanken proppats igen. Så nu blev allt avloppsvatten kvar i tanken som alltså redan, under ett par månader fått lov att tömmas fem gånger (å nästan 1500 kronor gången).

Så utan avlopp och med en naken granne känner hon sig aningen frustrerad - men också lite road! Härliga människa. Men nu ska alltihop åtgärdas, det betraktas som ett dolt fel. En dyr historia för säljaren.

Nakenmannen däremot är ju knappast ett DOLT fel... Och han blir väl närmast ett problem för sin dotter och måg.

Sens moral - HUR noga du än tycker att du förberett dig - var beredd på överraskningar!!

Nu till något helt annat.

Efter sju sorger och åtta bedrävelser har jag fått nya scannern svenskspråkig, alltså även - och viktigast - manualen. Tur att den har den kapacitet den har - för i veckan som kommer måste jag kunna scanna en del negativ.

Ett par roliga besök har jag gjort, och mitt underbara tantgäng har varit här. Men det får jag skriva om i en separat dagslända. (Även om det delvis redan nu nämns hos Kasper i Kasperian.)

10 maj

Filuriga stenansikten

Nya scannern finns redan att hämta på "posten", dvs i en godisaffär... Ska försöka hämta den sent i morgon eftermiddag. Ska först ha Mollie med matte här på lunch. Och promenad.

Ibland på skogspromenaderna brukar jag bara stå stilla en stund, och se mig omkring. Finns några "varelser" gömda?

Tittar man noga så brukar de träda fram en efter en. Ett helt myller! Nej, jag ser varken andar eller spöken, jag ser träd, stubbar, stenar. I går koncentrerade jag mig på stenar, men kunde inte undgå att se ett par stubbar också. (Några visar Kasper på sin sida.)

I går använde jag inte bara ögonen, utan också kameran. En och annan bild är närmast en fixeringsbild. Men det finns en varelse gömd i dem allihop!

Bilderna är förstås klickbara, för den som vill kika närmare på en och annan.

Bilden ovan och den närmast till vänster visar förstås inte stenar, men eftersom de här figurerna också fanns inom synkretsen så får de vara med. Jag såg fler både ansikten och hela varelser. Trots att jag bara rörde mig kanske ett par meter. Men dem spar jag. Jag hade riktigt roligt, stod där och pratade med dem allihop. Kasper såg fundersam ut, och det var antagligen tur att vi var ensamma i skogen. 😊

Märkligt, jag missade den lilla sjö jag speciellt letade efter (Kasper och jag gick en bit på Sörmlandsleden) men stenvarelser såg jag, och deras härliga ansiktsuttryck..

Den här sjön missade jag i alla fall inte! Inte Kasper heller, minsann.

I övrigt är bara att konstatera att det är tur att jag har ett gott förråd av både ved och loggs. Det behövs i den här mulna och kulna kylan. Där jag torkar tvätt framför kaminen.

Och långkalsingarna, dom har åkt på igen!

8 maj

I väntan på vårvärme

I går iskalla och kraftfulla vindar - idag lika kallt och dessutom regn. Hörrödu VÅREN, vart tog du vägen...?

Du skulle vara väldigt välkommen tillbaks, ska du veta!

I köksfönstret trängs hoppfulla pelargonsticklingar i väntan på sol och värme. Visst, jag vet att blomknoppar ska nypas av, men jag hade inte hjärta.

Här ett par bilder från vägen mot närmsta samhälle - hjärtats status hos dem som härjat här kan verkligen ifrågasättas! Klicka på bilderna!

Jag har visat eländesbilder från vägen förut, men de här är nya. Så här ser det ut hela vägen utefter de stora, långsträckta dammarna. Man blir ledsen! Al, hassel, rönn, hägg, björk och en och annan tall - hej då! Saknar er!

I övrigt bara att konstatera att i det här vårvädret är det inte möjligt att måla förstubron. Så den får fortsätta att se skabbig ut under helgerna som kommer. Liksom altanräcket. Däremot har jag en alldeles ren och fräsch ugn. Den rengöringen var välbehövlig.

Min kamin har inte fått vårledigt, när solen inte skiner eldar jag i den hela dagarna. Behövs, när vindarna viner runt knutarna. Promenaderna med Kasper tas tämligen motvilligt, men den tokstollen vill till sjön och bada, dvs kuta som en tok utefter strandkanten, upp och ner, fram och tillbaks. Trots bara några få plusgrader och isiga vindar. YouTube vägrar uppladdning i kväll, annars hade jag visat en liten filmsnutt.

Just nu passerar ett flygplan över mitt hus. Jag känner ett allt större medlidande med islänningarna. Ny aska spys ut över dem, och i närheten av vulkanen tycks de leva i skymning. Att markerna blir förstörda är inte nog, säkert tar deras andningsorgan också skada.

Däremot minskar mitt medlidande med grekerna, i rask takt. Kan nog säga att det nått nollpunkten.

Det har den här Dagslåndan också gjort!

6 maj

Nu GÅR verkligen en trotjänare i graven!

I går la min kära scanner av. Ägnade eftermiddag och kväll åt att försöka få den att uppföra sig hyfsat, avinstallerade och installerade på nytt. Pratade vänligt, pratade hotande, gick till och med löst på den med handkraft. Sånt hjälper ibland, på apparater.

Men nix!

Jag behöver en scanner som klarar mycket. Har idag ägnat åtskilliga timmar åt att leta alternativ på nätet, jämföra, kontakta försäljningsställen för att få närmare upplysningar, kollat leveranstid osv.

Den här köpte jag till slut. Den fanns i lager (inte så vanligt) den skickas i morgon och jag har den måndag eller tisdag! Den kan scanna högupplöst, och den klarar både negativ film och dia. Men alltså ännu en ny pryl att lära sig hantera. Den ser INTE enkel ut.

Jag saknar redan min gamla, jag kunde den, och den hade alla de egenskaper som även min nya har. Faktum är att framförallt när det gäller dataprylar och annat tekniskt, så vill jag att allt ska förbli vid det gamla! Men så är det ju sannerligen inte.

Mina tomatplanter hann också få sin första omplantering. Om kanske tre veckor hamnar de i sina stora svarta hinkar. Frön tog jag förra året från särskilt utvalda, speciellt goda tomater. Årets generation är den fjärde. Cocktailtomater avsedda för växthusodling. Alla frön grodde.

Penséerna har också sent omsider fått komma i krukor. Men tusan, så kallt det är, i synnerhet om nätterna. På sin höjd någon enda ynka plusgrad.

Men det är trots allt vår! Solen värmer "gröna rummet", så nu intas morgon/förmiddagskaffet där i stället för framför kaminen. Underbart!

4 maj

En skön dag

På väg till Mollie och Mollies matte upptäckte jag så härliga moln att jag var tvungen att stanna bilen, tursamt nog fanns kameran med idag. Den blå byggnaden är Kulturhuset i Ytterjärna.

En perfekt dag! Först iväg med alla gamla tidningar och en massa papper till återvinningen, sedan iväg till Mollie med matte och en härlig promenad i vårsolen. Upptorkade beteshagar, utsläppta kvigor på stort och betryggande avstånd, vitsippor i skogen, glada både hundar och mattar - och så småningom en riktigt god lunch.

En olustig uppgift klarades av igår, och mitt lättade sinne hjälpte säkert till att göra denna dag så skön.

Kaspers dag var också härlig, men om den får han skriva själv!

3 maj

Något jag tycker riktigt illa om

Vet ni vad jag tycker riktigt illa om - jo om personer som alltid vet allting bäst. Som anser att de egna slutsatserna och omdömena är så SJÄLVKLARA att den som inte delar dem inte bara har fel, utan per automatik dessutom är dum i huvudet.

Sådana personer är dessutom sällsynt dåliga lyssnare. I ett samtal har de alltid ett genmäle färdigt redan innan samtalspartnern hunnit säga mer än på sin höjd fem ord!

En sådan person gör aldrig nya upptäckter. Förundras aldrig över hur många sidor en och samma företeelse i själva verket har.

En sådan person ställer gärna frågor, men vill absolut inte höra andra svar än de som bekräftar den egna uppfattningen.

En sådan person är väldigt nöjd med sig själv men missnöjd med det mesta annat.

Med en sådan person kan man aldrig föra ett konstruktivt samtal.

En sådan person har få vänner. Och jag är inte en av de få. Inte nu längre.

2 maj

Mycket gnäll men också lite glädje

Någon mer än jag som tycker att Word 2007 är pest och pina! Ångrar att jag installerade det! Varje gång jag startar får jag numera upp ett protokoll - tydligen har jag lyckats få det till min "normalmall"!!! Inklusive texten. Den vanliga normalmallen finns inte längre, gissa om jag har letat. Antagligen får jag väl först avinstallera och sedan nyinstallera eländet. Hela Office-paketet, antar jag. Önskar att jag hade installationsdisketten till den äldre varianten!

Tycker det är nog med de övriga nya, nog så knepiga att lära sig.

Jag ville inte se TV-programmet om vargjägarna. Blir bara så ledsen. Såg spridda snuttar, tillsammans kanske 6-7 minuter. Otroligt att så många personer kan samlas kring en sådan sak. Jag förstår mina vänner i Värmland, som tiger som muren med att de då och då ser varg i sin närhet. Så länge det nu varar. Sorgligt. Styggt!

Andra styggheter är hur man kan ställa till det i skogen. Kan säga att jag slutat att gå här numera. Gillar varken sönderkörda vägar eller avstälpta möbler och bilar!

Förra året fanns många sångsvanar i dammarna från den f.d. kvarnen ner mot sjön. De stannade i flera veckor. I år bara två svanar, och de stannade i högst tre timmar!

Förra året såg det ut så här...

... och i år ser det ut så här!

ALLA träd och ALLA buskar utefter stranden är borta, det mesta har helt enkelt bara fått falla rakt ut i vattnet. Eller snarare på isen. Så har skett utefter alla dammstränderna. Inte stor plats kvar att simma på. Jag förstår sannerligen svanarna, som raskt drog vidare! Dessutom ligger en massa tomma bensindunkar och guppar på andra ställen.

Men bortsett från allt jag hittills gnällt om (och lite till) så är det mesta bra! Jag gläds åt våren, åt att nästan inte behöva elda alls i kaminen, åt att stora rishögen efter vinterns fällning är uppeldad, åt att bilen är städad åtminstone invändigt och åt att jag ju faktiskt överlevt ännu en vinter! Dessutom en ovanligt bister. Åh, det finns mycket annat som jag också gläds åt!!

Och så har jag skaffat mig e-legitimation! (Eller heter det legitimation... letade på YouTube efter den sketchen, men hittade den inte.)

Så nu har jag med min "legimitation" för första gången deklarerat på nätet. Brukar oftast annars fara in till Södertälja sista dagen - och där står en massa personer utefter Skatteverkets gata och samlar ihop alla deklarationer som räcks ut genom bilrutorna.

Långt, långt från svenska Skatteverket finns de här människorna - ibland är det skönt med lite exotiska tongångar! Tycker jag. Även om detta inte direkt är min favorit.

http://www.youtube.com/watch?v=sZYpGocxxfo&feature=player_embedded

En favorit - favorit i repris - är däremot detta!

Och banne mig, om jag inte är kär i den vackraste unge mannen som spelar så skönt!

I ett annat liv så kanske... ;)

Många gånger har jag lyssnat!

http://www.youtube.com/watch?v=Une_itj_jns&feature=related

[Upp](#)

[Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven sedan juni 2011.](#)